

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/121/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218203160
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2018:4218203160.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: A. A., nar. XX.X.XXXX, X. XX, O., v konaní zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, v konaní zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 3.135,24 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.055,48 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.055,48 eur od 19.6.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 79,76 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 79,76 eur od 19.6.2018 do zaplatenia zamietá.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 94,92 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.6.2018 si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 3.135,24 eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 19.6.2018 do zaplatenia. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že so žalovaným dňa 1.8.2011 uzavrel Úverovú zmluvu č. 4108001994 (ďalej len Zmluva), predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 3.000 eur, s ročnou úrokovou sadzbou 22,52%, s RPMN od 26,4% do 27,4%, s výškou splátky 79,76 eur, s počtom splátok 84, s priemernou hodnotou RPMN 17,62% a celkovou čiastkou 6.227,76 eur. Uvedená Zmluva podľa žalobcu nie je v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., keď výška RPMN uvedená v Zmluve v percentuálnom rozpätí od do nespĺňa presný údaj o výške nákladov vzťahujúcich sa na úver, nespĺňa požiadavku presnosti a jednoznačnosti vyjadrenia RPMN (obdobne Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 10Co/895/2014 z 25.6.2015, Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 3Co/51/2016 z 25.5.2017, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp.zn. 16Co/103/2015 z 18.2.2016). Preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poukázal aj na absenciu údajov o dobe trvania Zmluvy, čoho následkom sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa žalobcu v Zmluve absentuje aj údaj o konečnej splatnosti úveru, následkom čoho sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/2/2015 z 14.7.2015, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2C/72/2015 z 29.1.2016, sp. zn. 16Co/267/2015 z 18.2.2016, rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 20C/136/2013 z 11.4.2014). Neuvedenie zákonom vyžadovaných údajov môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Nie je povinnosťou spotrebiteľa, aby si sám vypočítal a vyhodnotil údaje v zmluve, ak takúto povinnosť ukladá dodávateľovi zákon. Podľa žalobcu je v Zmluve nesprávne uvedená celková

čiastka splatná spotrebiteľom (obdobne Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 6Co/390/2013 zo 17.12.2013, resp. sp. zn. 17Co/1035/2014 z 13.5.2015), keď pri vynásobení počtu splátok 84 x 79,76 € je zrejmé, že žalobca mal zaplatiť čiastku 6.699,84 eur, pričom podľa Zmluvy je celková čiastka 6.227,76 eur, pri výpočte ktorej žalovaný vychádzal zo splátky zníženej o poistenie 5,62 eur mesačne, označenej ako dobrovoľné poistenie Balíček Premium. Žalobca nemal možnosť odmietnuť poistenie, keď voľba poistenie je vpísaná do žalovaným vopred pripravenej formulárovej Zmluvy. Celková suma poistného, vzhľadom k počtu splátok 84 x 5,62 eur predstavuje sumu 472,08 eur, ktorú žalovaný zinkasoval za službu, ktorá nebola riadne uzatvorená. Poistenie upravené v zmluve nespĺňa ani základné požiadavky v zmysle právnej úpravy, splnenie ktorých je potrebné za účelom vzniku platného záväzkového vzťahu - poistnej zmluvy (obdobne Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 9C/16/2015 z 10.3.2015, Okresný súd Svidník sp. zn. 2C/219/2014 z 4.3.2015, Okresný súd Prievidza sp. zn. 15C/43/2015). Žalobca upozornil žalovaného na nesúlad Zmluvy so zákonom predsporovou výzvou z 12.6.2018, na ktorú žalovaný nereagoval. Žalobca celkovo uhradil žalovanému sumu vo výške 6.604,92 eur. Rozdiel medzi úhradami žalobcu 6.604,92 eur a sumou poskytnutou žalovaným žalobcovi vo výške 3.000 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného vo výške 3.604,92 eur, z ktorého si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie sumy 3.135,24 eur s príslušenstvom.

Žalobca za dôkaz označil Zmluvu, predsporovú výzvu, doklady o úhradách.

2. Žalovaný napadol odporom platobný rozkaz z 20.8.2018, ktorým súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. K uplatnenému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný v odpore uviedol, že nie sú splnené predpoklady vydania, lebo žalovaný prijatím splátok hradených žalobcom len dodržiaval zmluvný vzťah z úverovej zmluvy, keď prijímal plnenia, na ktoré mal riadny nárok v zmysle Zmluvy. Platby žalobcu prijímal oprávnené, na základe platne uzavretej Zmluvy, v súlade s dohodnutými zmluvnými podmienkami. Riadnym plnením splátok nemohla žalobcovi vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko sa žalobca podpísaním úverovej zmluvy zaviazal k povinnosti platiť žalovanému mesačne sumu 79,76 eur. Keď nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia a ani k majetkovej ujme, nie je naplnený ani predpoklad príčinnej súvislosti. Ďalej žalovaný uviedol, že voči uplatnenému nároku sa bráni námietkou premičania, keď za prvý deň subjektívnej premičacej doby považuje deň, keď sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho titulu, pričom žalobca uhradil sumu požičanej istiny splátkou splatnou dňa 30.9.2014. Nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 30.9.2017 premičaný. Podľa žalovaného je výška RPMN v Zmluve uvedená správne, pričom podľa žalovaného zákon č. 129/2010 Z.z. nestanovuje v § 9 ods. 2 písm. j/, že táto hodnota musí byť uvedená jedným konkrétnym číslom (obdobne rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/24/2017). Rozmedzie je zanedbateľné. Po zaslaní finančných prostriedkov bola klientovi oznámená presná hodnota RPMN. K žalobcom tvrdenej absencii údajov a dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti úveru žalovaný uviedol, že ako veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Poukázal na 71.až 73. bod rozsudku Súdneho dvora EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15. Podľa žalovaného, z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalobcovi jednoznačne jasné a zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, pričom poukázal na rozsudok Okresného súdu Brezno z 19.9.2017 sp. zn. 4C/40/2014, Okresného súdu Poprad z 21.11.2017 sp. zn. 17Csp/158/2017, Okresného súdu Lučenec z 16.10.2017 sp. zn. 13Csp/132/2017. V súvislosti s celkovými nákladmi a celkovou čiastkou žalovaný poukázal na ustanovenie § 2 písm. h/, g/ zákona č. 129/2010 Z.z. s tým, že v zmluve je poistenie uvedené ako „poistenie výdavkov (dobrovoľné)“. Ďalej uviedol, že pri uzatváraní zmluvy je klient dopytovaný okrem požadovanej výšky úveru a výšky splátok aj ohľadne možnosti uzatvorenia poistného, či iných doplnkových služieb a je len slobodným rozhodnutím samotného klienta, či sa pre niektorú z doplnkových služieb rozhodne. V uvedenom prípade si klient mohol okrem poistenia zvoliť službu - zmenu výšky a počtu splátok - ktorá je v úverovej zmluve taktiež predtlačená, ale v prípade nesúhlasu klienta sa do políčka vpísalo slovo NIE. Pokiaľ by klient záujem o uzatvorenie poistného nemal, bolo by v zmluve uvedené „bez poistenia“. Aj táto skutočnosť svedčí o dobrovoľnosti, preto dojednané poistné v zmysle úpravy § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. nebolo potrebné započítať do celkových nákladov spotrebiteľa, čo sa prejavilo v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Z uvedených dôvodov navrhol žalobu zamietnuť.

3. Súd uznesením zo 7.9.2018 zrušil platobný rozkaz z 20.8.2018 v celom rozsahu.

4. Žalobca doručil súdu 27.9.2018 vyjadrenie k odporu žalovaného, v ktorom okrem iného uviedol, že v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR z 26. apríla 2013, č.k. IV. ÚS 554/2012-35 posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia, závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Preto pokiaľ súd Zmluvu posúdi ako bezúročnú a bezpoplatkov v dôsledku neurčitosti, resp. vadnosti niektorej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere - pôjde o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia z (čiastočne) neplatného právneho úkonu. Totiž „...Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov... Neurčitosť niektorej z vyššie uvedených náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy.“ Krajský súd v Žiline sp. zn.: 11Co/169/2015 zo dňa 18.05.2015, obdobne k dôsledkom vád zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj Krajský súd v Trenčíne sp. zn.: 19Co/33/2016 zo dňa 26.01.2017, Krajský súd v Žiline sp. zn.: 11Co/179/2015 zo dňa 18. 05. 2015, Krajský súd v Prešove sp. zn.: 7Co/180/2016 zo dňa 27.02.2017. K námietke premlčania vznesenej žalovaným žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 4 Cdo 256/2010 zo dňa 28. 09. 2011, podľa ktorého Počiatok subjektívnej premlčacej doby práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa neviaže k dátumu splatnosti, ako je to pri začiatku všeobecnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ale k inej skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil.“ V prípade subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok s poukazom na § 107 ods. 1 OZ viazaný na skutočnú vedomosť žalobcu o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Žalobca ďalej uviedol, že je na žalovanom, ako v spore preukáže, že žalobca už v čase podpísania zmluvy (resp. zaplatenia poslednej splátky) vedel, že zmluva je v rozpore so zákonom (pričom túto skutočnosť sám žalovaný vyvracia, keď považuje zmluvu za súladnú so zákonom), teda nech žalovaný preukáže, že žalobca mal vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Tvrdenia žalovaného o premlčaní nároku poprel, pričom uviedol, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočností, ktoré sú mu na prospech (premlčanie nároku). Námietka premlčania je tak len formálna, žalovaný nepredložil jediný dôkaz o vedomosti žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia (práve naopak, zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že túto vedomosť nemal) a dokonca ani len neoznačil žiadny dôkaz na podporu svojich tvrdení. Ďalej poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 237/2005, podľa ktorého „O plnenie bez právneho dôvodu ide tam, kde právny dôvod od samého začiatku neexistoval, ale aj vtedy, ak dodatočne odpadol. Neexistencia právneho dôvodu od počiatku znamená, že vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, obsahom ktorého by bola povinnosť, a zároveň právo na poskytnuté plnenie.“ V súvislosti s tvrdením žalovaného o správnosti údajov o RPMN v zmluve žalobca poznamenal, že k poukazu žalovaného na právny názor Okresného súdu Senica v konaní pod sp. zn. 9Csp/188/2017 zo dňa 21.03.2018 uvádza, že voči rozsudku bolo podané odvolanie. K tvrdeniu žalovaného, že zákon o spotrebiteľských úveroch neobsahuje potrebu uvádzanie údajov o RPMN jediným číslom žalobca uviedol, že ide o zjavne nesprávne tvrdenie, nakoľko predpoklady pre výpočet RPMN zákon uvádza v Prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z. Základná rovnica vyjadruje rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej. Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje RPMN, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Výsledok výpočtu sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že zákon o spotrebiteľských úveroch nielen že vyžaduje jediné číslo ako údaj o celkových nákladoch v percentuálnom vyjadrení, dokonca rieši zaokrúhľovanie na jedno desatinné miesto, teda aby bol splnený cieľ právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa a spotrebiteľ bol riadne informovaný o obsahu svojho záväzku už pri podpise Zmluvy. Vo vzťahu k neurčitosti RPMN žalobca poukázal na to, že neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť Zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia Zmluvy. Podobne sa vyjadrili vo svojich rozhodnutiach opakovane aj súdy Slovenskej republiky; „... odvolací súd konštatuje, že RPMN uvedená v Zmluve nebola určená jednoznačne konkrétnym číselným údajom. Bola určená iba rozpätím medzi dvoma hodnotami s poznámkou, že presnú výšku RPMN žalobca oznámi žalovanému po poskytnutí úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ (s poukazom na čl. 10 ods. 2 písm. g/ Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES) je pritom zreteľné, že RPMN musí byť vypočítaná na základe údajov ku dňu uzavretia

zmluvy, zároveň sa majú uviesť všetky predpoklady pre jej výpočet. K dôležitosti uvedenia údajov o RPMN sa vyjadruje aj judikatúra Súdneho dvora Európskej únie, ktorá poukazuje na to, že posudzovanie údaju o RPMN ovplyvňuje rozhodovanie spotrebiteľa pri rôznych ponukách úverov, ako aj pri rozsahu svojho budúceho záväzku (pozri rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 Pohotovosť s.r.o. proti X. T., C-42/15 Home Credit Slovakia a.s. proti T. J.). Zákonodarca predpokladal, že veriteľovi môžu vzniknúť ťažkosti pri vyčíslňovaní RPMN pri úveroch s presne neurčeným dňom čerpania. V prílohe Zákona o spotrebiteľských úveroch však upravuje postup aj v takýchto špecifických prípadoch. V prílohe č. 2, II. časť je napríklad v bode a) uvedené, že, ak zmluva umožňuje čerpať úver ľubovoľne, považuje sa za vyčerpaný v plnej výške okamihom uzavretia zmluvy. Poznámka v Zmluve o závislosti presnej hodnoty RPMN na dni poskytnutia úveru je preto nesprávna a navyše prehlásenie žalovaného ako spotrebiteľa o tom, že presná výška mu bude oznámená veriteľom až po poskytnutí úveru je právne neúčinné, a teda aj neplatné. Týmto prehlásením sa žalovaný vopred vzdal svojho práva poznať presnú výšku RPMN ešte pred podpisom Zmluvy. Tohto práva sa však podľa ustanovenia § 9 ods. 6 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vzdať nemôže.“ Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn.: 17Co/622/2015 zo dňa 08. 03. 2017 konštatoval: „...Preskúmaním predmetnej zmluvy súd dospel k záveru, že dojednanie o výške ročnej percentuálnej miere nákladov je pre neurčitosť neplatné, a to s poukazom na § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vyššie citovaná právna úprava jednoznačne vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, pokiaľ tento údaj v spotrebiteľskej zmluve absentuje, prípadne je nejasný a neurčitý, má sa za to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov nie je obsiahnutý v zmluve, v takom prípade sa s poukazom na § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.“ V rozhodnutí sp. zn. 10Co/895/2014 Krajský súd v Žiline zo dňa 25.06.2015 uvádza „Je jednoznačné, že v prejednávanej veci, dotknutá zmluva neobsahuje údaj o RPMN v zmysle zákonných požiadaviek. Označenie údaja o RPMN v podobe percentuálneho rozpätia dolnej a hornej hranice nespĺňa požiadavku presnosti a jednoznačnosti údaja vyjadrujúceho RPMN. V čase (v deň uzavretia úverovej zmluvy) musí byť uvedený v zmluve presný údaj o RPMN. Ide o zmluvnú podmienku, ktorá je zákonom stanovená a nemožno uvedenú zmluvnú podmienku obísť tak, aby vyvolala pochybnosti v právach a povinnostiach slabšej zmluvnej strany (spotrebiteľa). Uvedenú požiadavku zdôrazňuje samotný zákon o spotrebiteľských úveroch, ktorý absenciu či už údaja o ročnej úrokovej sadzbe úveru alebo údaja o RPMN za úver sankcionuje (vo vzťahu k dodávateľovi - poskytovateľovi úveru) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou“. Bolo tomu tak v ďalších prípadoch, kde bol práve žalovaný stranou súdneho konania a súdy uvedeným spôsobom rozhodli a konštatovali nezákonnosť podmienok uvedených v zmluvách uzatváraných zo strany žalovaného. Napríklad konania pod sp. zn.: KS Bratislava sp. zn. 3Co/51/2016 zo dňa 25. 05. 2017, KS Banská Bystrica sp. zn. 16Co/103/2015 zo dňa 18. 02. 2016, KS Žilina sp. zn. 10Co/398/2015 zo dňa 10. 12. 2015, KS Žilina sp. zn. 8Co/178/2016 zo dňa 30. 06. 2016, KS Trenčín sp. zn. 6Co/79/2016 zo dňa 28. 02. 2017, KS Žilina sp. zn. 5Co/495/2015 zo dňa 27. 10. 2015, KS Banská Bystrica sp. zn. 17Co/622/2015 zo dňa 08.03. 2017, KS Žilina sp. zn. 8Co/62/2015 zo dňa 29. 06. 2015, KS Banská Bystrica sp. zn. 16Co/178/2015 zo dňa 18. 02. 2016. Nie je bez právneho významu ani to, že vzhľadom k tomu, že žalovaný nezapočítal plnenia z poisťného, ktoré nebolo uzatvorené dobrovoľne a bolo potrebné i tento náklad do RPMN započítať, čo žalovaný neurobil (čo je zjavné z nesúladu údaju o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom), je každá žalovaným uvádzaná RPMN nesprávna. Žalobca zdôraznil, že uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22.2.2018, v ktorom bol vyslovený názor, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusia byť splátky štruktúrované - rozčlenené na istinu, úrok, poplatky, nie je účinné ani voči stranám konania, ani voči súdu (resp. iným súdom), pretože na stranu konania - spotrebiteľa - bol vyhlásený konkurz, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR nenadobudlo právoplatnosť a z toho dôvodu ani záväznosť. K tvrdeniu žalovaného, že veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru žalobca uviedol, že nie je zrejmé aké objektívne zistiteľné kritéria mal žalovaný na mysli, keď podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona je potrebné v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť nielen údaj o konečnej splatnosti úveru, ale aj údaj o dobe trvania zmluvy. V čase keď žalobca podpisoval Zmluvu, vôbec nebolo zrejmé, kedy žalovaný úver poskytne. Pokiaľ teda Zmluva údaj o konečnej splatnosti neobsahuje, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa, ktorá by viedla k určení splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných, v zmluve dostupných údajov, najmä keď v bode 45. termín splatnosti splátok nie je uvedený. Text o splatnosti je vyhotovený podstatne menším písmom, ako predchádzajúci text a je situovaný pod čiarou, za časťou o obsahových náležitostiach zmluvy. Označenie časti zmluvy miniatúrnym písmom oproti ostatnému textu zmluvy predstavuje prax, ktorá je nekalou obchodnou praktikou. Žalobca nesúhlasil aj s vyjadrením žalovaného k poisteniu, keď

žalovaný nepodporil svoje tvrdenie žiadnym dôkazom o tom, že žalobca mal záujem o uzatvorenie poistného. Nie je bez právneho významu, že žalovaný nepredložil žiadnu poistnú zmluvu, ktorá by spĺňala obligatórne náležitosti poistnej zmluvy, vrátane písomnej formy. Žalovaný nepreukázal vôľu žalobcu ako spotrebiteľa vstúpiť do zmluvného vzťahu so žalovaným v súvislosti s poistením, keď podľa predtlaču bodu 49. zmluvy mal žalobca ako klient podpisom samotnej úverovej zmluvy súčasne súhlasiť, aby bol poistený, pričom podľa drobného textu v spodnej časti zmluvy, podpisom úverovej zmluvy mal žalobca (súčasne) vyhlásiť, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy. Dodávateľ a zaťažuje bremeno presvedčivo preukázať individuálne vyjednanie, teda skutočnosť, že spotrebiteľovi bola daná možnosť odmietnuť uzatvorenie poistnej zmluvy (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka).

5. Súd dňa 15.11.2018 otvoril vo veci pojednávanie s tým, že pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalovaného.

6. Právny zástupca žalobcu uviedol, že sa v celom rozsahu pridriavajú podanej žaloby ako aj vyjadrení vo veci a navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 3.135,24 eur s príslušenstvom. Ďalej uviedol, že žalovaná suma pozostáva z platieb žalobcu realizovaných od 22.6.2015 do 28.11.2017 a z dôvodu prehľadnosti založil do spisu opäť fotokópie dokladov o úhradách žalobkyne, avšak už chronologicky.

7. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nie je sporné uzatvorenie zmluvy. Sporné je, či zmluva obsahuje zrozumiteľné a určité podstatné náležitosti úverovej zmluvy. Súčasne súd uviedol, že sa mu javí, že tieto náležitosti zmluva neobsahuje a že úver čerpaný žalobcom je bezúročný a bez poplatkov. Preto sa javí, že uplatnený nárok je dôvodným až na čiastočné premlčanie platieb realizovaných pred 29.6.2015, teda 22.6.2015. Súd súčasne uviedol, že vo veci vykoná dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu.

8. Dokazovaním vykonaným z predložených listín mal súd za preukázané, že medzi sporovými stranami bola dňa 1.8.2011 uzatvorená Úverová zmluva č.4108001994, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 3.000 eur, s mesačnou splátkou 79,76 eur, počtom splátok 84, ročnou úrokovou sadzbou 22,52%, RPMN od 26,4% do 27,4%, priemernou hodnotou RPMN 17,62%, poplatkom za vedenie účtu 1,99 eur, celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 6.227,76 eur, s lehotou splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, s tým, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutého úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka.

Žalobca podacími lístkami preukázal, že žalovanému platbami realizovanými od 6.9.2011 do 28.11.2017 na úver čerpaný vo výške 3.000 eur uhradil úhrnom sumu vo výške 6.596,92 eur, z toho od 22.6.2015 do 28.11.2017 vrátane uhradil sumu vo výške 3.135,24 eur, keď platbami od 6.9.2011 do 26.9.2014 vrátane uhradil sumu vo výške 3.062,88 eur. V období po 26.9.2014 (od 10.10.2014 do 21.5.2015 vrátane, teda do 22.6.2015) žalobca uhradil 398,80 eur. Žalobca úhrnom uhradil na účet žalovaného sumu vo výške 6.596,92 eur.

9. Súd na daný skutkový stav aplikoval popri ustanoveniach § 52 a nasl. OZ aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy.

10. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy strán sporu, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

V danom prípade v Zmluve strán sporu je údaj o RPMN uvedený v rozpätí od 26,4% do 27,4%. Pri takto uvedenom rozpätí RPMN je vylúčené posúdenie (ne)správnosti RPMN v (ne)prospech spotrebiteľa. Pokiaľ RPMN má byť vypočítaná na základe údajov platných k dátumu uzatvorenia zmluvy, teda k 1.8.2011, výsledkom výpočtu RPMN musí byť len jedno konkrétne číslo, čiže výsledkom výpočtu RPMN

musí byť jednoznačný a nie rozpätie do úvahy prichádzajúcich jedenástich čísiel od 26,4% do 27,4%, najmä keď aj podľa poznámky d/ Prílohy 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Výsledok výpočtu rovnice (poznámka súdu základnej rovnice, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov - § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) sa vyjadruje s presnosťou aspoň na jedno desatinné miesto. Ak sa hodnota číslice na nasledujúcom desatinnom mieste rovná alebo je väčšia ako 5, číslica na danom desatinnom mieste sa zvýši o jeden. Preto údaj o výške RPMN uvedený v Zmluve strán sporu rozpätím jedenástich čísiel nie je určitý a zrozumiteľný, a tak úverová zmluva strán sporu je v tejto časti s poukazom na § 37 ods. 1 OZ neplatná, s prihliadnutím na § 41 OZ, keď podľa § 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy strán sporu, ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

11. Voči tvrdeniam žalobcu o tom, že do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebolo zahrnuté poistné, pričom poistenie bolo žalobcovi nanútené, keď tento nemal možnosť poistenie odmietnuť, sa žalovaný bránil tým, že poistenie žalobcu bolo dobrovoľné a je to uvedené aj v Zmluve. Podľa žalovaného nebolo povinnosťou žalobcu uzavrieť poistenie, a preto s poukazom na § 2 písm. g/ citovaného zákona neboli do celkových nákladov, a teda do celkovej čiastky, zarátané doplnkové služby.

Z textu bodu 49. formulárovej Zmluvy označenej ako BALÍČEK PREMIUM: Klient podpisom zmluvy súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PREMIUM: 5,62 EUR mesačne (7,58% z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia) je zrejme, že žalobcovi bol vnútený na predtlačí formulára Zmluvy aj iný úkon - poistenie, teda že žalobca podpisom úverovej zmluvy mal súčasne súhlasiť s doplnkovou službou - poistením, a preto s poukazom na § 2 písm. g/, h/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011 mali byť do celkových nákladov zahrnuté aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, teda aj poistné. To sa potom malo premietnuť aj v celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom.

Súd v danom prípade nemal ani preukázanú vôľu žalobcu ako spotrebiteľa vstúpiť do zmluvného vzťahu so žalovaným v súvislosti s poistením, keď podľa predtlaču bodu 49. Zmluvy mal žalobca ako klient podpisom samotnej úverovej zmluvy súčasne súhlasiť, aby bol poistený, pričom podľa drobného textu v spodnej časti Zmluvy, podpisom úverovej zmluvy mal žalobca (súčasne) vyhlásiť, že sa oboznámil s obsahom poistnej zmluvy. Poistenie, tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve „dojednané“, nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. OZ o poistných zmluvách, keď nie je zrejme ani výška poistnej sumy, či obsah poistného plnenia a ani poistná doba, či práva a povinnosti poisťovateľa a poisteného. V danom prípade žalovaný ako klient mal podpisom úverovej zmluvy súhlasiť, aby bol poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Napriek tomu, že žalobca v žalobe spochybnil platnosť uzavretia poistnej zmluvy, žalovaný nepredložil súdu žiaden doklad preukazujúci nielen vznik, ale ani rozsah a podmienky akéhokoľvek poistenia žalobcu a ani všeobecné poistné podmienky. Pre absenciu vôle žalobcu s uzavretím poistenia je Zmluva strán sporu v uvedenej časti neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ, keď právny úkon poistenia nebol urobený žalobcom slobodne.

Pokiaľ žalobcom čerpaný úver bol splatný 84 splátkami po 79,76 eur, celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť predstavovala sumu vo výške 6.699,84 eur (84 x 79,76). Podľa Zmluvy celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť predstavovala len sumu vo výške 6.227,76 eur, ako je to uvedené v bode 36. zmluvy. Údaju 6.227,76 eur zodpovedá súčin počtu splátok (84) a sumy vo výške 74,14 eur (79,76 - 5,62), teda mesačnej splátky bez poistenia vo výške 5,62 eur, ktoré náklady žalovaný s poukazom na § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. nezahrnul do celkových nákladov, a teda do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Podľa § 2 písm. h/ citovaného zákona, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

12. Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011 sú aj údaje o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

V Zmluve strán sporu nie je však vôbec spomenutá doba trvania Zmluvy. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že Zmluva síce neuvádza presný číselný dátum ukončenia Zmluvy, no veriteľ (údajne) použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Z uvedeného tvrdenia žalovaného súdu nie je zrejmé aké objektívne zistiteľné kritéria mal žalovaný na mysli, keď podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona je potrebné v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť nielen údaj o konečnej splatnosti úveru, ale aj údaj o dobe trvania zmluvy. Z časového hľadiska nie je ani zrejmá súvislosť medzi údajom o konečnej splatnosti úveru a údajom o dobe trvania zmluvy, keďže v zmluve úplne absentujú výkladové pravidlá pre určenie doby trvania zmluvy, ktorú nemožno zamieňať a ani stotožniť s konečnou splatnosťou úveru.

Podľa § 122 OZ (1) Lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok. Polovicou mesiaca sa rozumie pätnásť dní. (2) Koniec lehoty určenej podľa týždňov, mesiacov alebo rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak nie je takýto deň v poslednom mesiaci, pripadne koniec lehoty na jeho posledný deň. (3) Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V danom prípade bola v Zmluve strán sporu uvedená lehota splatnosti (ale nie konečnej) údajom 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Strany sporu neuviedli, kedy bol úver žalobcom čerpaný. V prípade, že by úver bol čerpaný 1.8.2011, teda v deň uzavretia zmluvy, prvý mesiac po poskytnutí úveru by končil 1.9.2011 a 84. mesiac by končil 1.8.2018. Vzhľadom na spresnenie v zmluve - do 15. dňa v poslednom mesiaci (ale nie kalendárnom, keď plynie v dvoch kalendárnych mesiacov, začína v jednom a končí v druhom) - konečná splatnosť úveru by bola podľa zmluvy do 16.7.2018, keď posledný, 84. mesiac, by začal plynúť dňa 1.7.2018, ako prvý deň v poslednom (84.) mesiaci a 15. deň 84. mesiaca pripadá na deň 16.7.2018, keď lehota určená podľa dní začína plynúť dňom, ktorý nasleduje po prvom dni 84. mesiaca.

Pokiaľ však podľa zmluvy bola prvá splátka splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, teda prvá splátka by bola s poukazom na § 122 ods. 2 OZ splatná od 2.9.2011, za predpokladu, že úver bol čerpaný 1.8.2011, a podľa zmluvy bol dátum splatnosti druhej a nasledujúcich (mesačných) splátok vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, splatnosť druhej splátky by bola 15.10.2011 a splatnosť 84. splátky by bola až 15.8.2018, teda až po konečnej splatnosti úveru určenej v bode 45. Zmluvy (16.7.2018).

Z uvedených disproporcií zmluvnej úpravy termínov splatnosti záväzku žalobcu kombináciou lehoty určenej podľa dní, aj kalendárnych, ale aj podľa mesiacov, nie je zrejmé, pri absencii podstatnej náležitosti úverovej zmluvy o dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti úveru, do kedy mal podľa zmluvy trvať záväzok žalobcu [pri čerpaní 1.8.2011, či do 1.8.2018, resp. do 16.7.2018 alebo do 15.8.2018 (splatnosť 84. mesačnej splátky)]. Potom údaj o termínoch splátok (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011), či ich frekvencii ako aj údaj o konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011), nie je určitý a zrozumiteľný, najmä keď podľa splátkového kalendára na čl. 12 súdneho spisu, splatnosť druhej a nasledujúcich splátok bola podľa žalovaného vždy až 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, a tak úverová zmluva strán sporu je v tejto časti s poukazom na § 37 ods. 1 OZ neplatná, s prihliadnutím na § 41 OZ. Z absolútne neplatných právnych úkonov nevznikajú žiadne práva a povinnosti.

Aj podľa bodov 42, 43 rozsudku Súdného dvora C-42/15, na ktorý poukazovali strany sporu, písomne vyhotovená zmluva o úvere musí zrozumiteľne a presne uvádzať náležitosti upravené v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 (písm. c/ - zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza dĺžku trvania zmluvy), pričom všetky tieto náležitosti sa musia povinne zahrnúť do takejto zmluvy.

Z tvrdení žalovaného nie je zrejmé, prečo nemožno od neho ako dodávateľa žiadať, aby v úverovej zmluve spotrebiteľa uvádzal zrozumiteľný a presný výpočet RPMN, zrozumiteľný a presný termín konečnej splatnosti ako aj aby zrozumiteľne, stručne a presne uviedol dobu trvania zmluvy, najmä keď výsledok výpočtu RPMN, ako aj doba trvania zmluvy, ale aj termín konečnej splatnosti, boli esenciálnymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, j/ zákona č. 129/2010 v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, teda k 1.8.2011. Nie je zrejmé, prečo by mal priemerný spotrebiteľ, zvyčajne neznalý počítania lehôt podľa dní, či mesiacov, vyvodzovať (určovať a zisťovať) výpočtami

niečo, čo profesionál dodávateľ do textu formulára úverovej zmluvy nedal a dať mal, pod hrozbou bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru, s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011.

13. Pre absenciu podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere (určitá výška RPMN - § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011, určitý údaj o dobe trvania zmluvy a určitý údaj o konečnej splatnosti úveru - § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona) je úver čerpaný žalobcom vo výške 3.000 eur s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011 bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011 musí byť v súlade so zmyslom a účelom citovaného zákona. Predpísaná písomná forma musí byť zachovaná vo vzťahu k podstatným obsahovým náležitostiam zmluvy, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona a zároveň v § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Pokiaľ zmluva uzavretá medzi stranami sporu niektorú z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k 1.8.2011 neobsahuje (z neplatných častí zmluvy neplynú žiadne práva a povinnosti), nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma, a preto úver poskytnutý žalobcovi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

14. Pokiaľ žalobca preukázateľne uhradil žalovanému na bezúročný a bezpoplatkový úver úhrnom sumu 6.596,92 eur, aj keď žalovaný v zmysle § 151 ods. 1 CSP tvrdenie žalobcu o tom, že žalobca uhradil sumu až vo výške 6.604,92 eur nepoprel, pričom žalovaný poskytol žalobcovi sumu úveru vo výške 3.000 eur, plnením žalobcu žalovanému bez právneho dôvodu nad sumu čerpania úverových prostriedkov vo výške 3.000 eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 2 OZ vo výške 3.596,92 eur ($6.596,92 - 3.000 = 3.596,92$) titulom plnenia žalobcu bez právneho dôvodu.

15. Žalovaný sa voči uplatnenému nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia bránil aj námietkou premlčania. Uviedol, že žalobca uhradil sumu požičanej istiny (3.000 eur) splátkou splatnou dňa 30.9.2014 (čo určite nie je zmluvná splatnosť - 15. deň v kalendárnom mesiaci) a za prvý deň subjektívnej premlčacej doby žalovaný považuje deň, keď sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho titulu, pričom podľa žalovaného premlčacia doba uplynula 30.9.2017. Žalobca preukázal, že platbami realizovanými od 6.9.2011 do 26.9.2014 vrátane uhradil žalovanému úhrnom sumu vo výške 3.062,88 eur, teda sumu už prevyšujúcu sumu čerpania, pričom v konaní si žalobca uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaného získaného preukázanými úhradami žalobcu v prospech účtu žalovaného od 22.6.2015 do 28.11.2017 vrátane vo výške 3.135,24 eur

16. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ (1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

17. Pre premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je určená dvojaká, kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (§ 107 ods. 1 OZ) a objektívna (§ 107 ods. 2 OZ). Tieto dve premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe, keď ich začiatok je určený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho plynutia, začiatku aj konca. Avšak, ak skončí plynutie niektorej z nich, právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu, pokiaľ je vznesená námietka premlčania.

18. Žalovaný netvrdil a nepreukázal, že by sa žalobca v čase svojich úhrad realizovaných od 22.6.2015 do 28.11.2017 vrátane v prospech žalovaného dozvedel o tom, že žalovaný sa týmito platbami na úkor žalobcu obohacuje, a tak nemal súd za preukázané tvrdenia žalobcu o začiatku plynutia subjektívnej dvojdvojnásobnej premlčacej doby, najmä keď podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 67/2011 oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr.

19. Pokiaľ žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného žalovaným od 22.6.2015 do 28.11.2017 vrátane v žalovanej výške 3.135,24 eur bola súdu doručená dňa 29.6.2018, súd námietku premlčania vznesenú žalovaným, keď nie je viazaný právnu kvalifikáciou žalovaného o subjektívnej

premlčacej dobe počítanej žalovaným v limite objektívnej trojročnej premlčacej doby, považoval za dôvodnú len vo vzťahu k platbe žalobcu z 22.6.2015 vo výške 79,76 eur. Nepochybne do podania žaloby uplynula objektívna trojročná premlčacia doba na vydanie uvedenou platbou získaného bezdôvodného obohatenia žalovaného v zmysle § 107 ods. 2 OZ, a preto v tejto časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú. Keďže nasledujúce platby nad výšku poskytnutej istiny v úhrnnej výške 3.055,48 eur žalobca uhradil žalovanému v období od 24.8.2015 do 28.11.2017, vo vzťahu k uvedeným úhradám vzniesol žalovaný námietku premlčania nedôvodne, keď od realizovania uvedených úhrad do podania žaloby neuplynula objektívna trojročná premlčacia doba. Preto súd žalobe vyhovel do výšky 3.055,48 eur

20. Zo sumy prísudku bezdôvodného obohatenia žalovaného vo výške 3.055,48 eur vznikol žalobcovi od márneho uplynutia lehoty splatnosti určenej vo výzve žalobcu z 12.6.2018 (do 18.6.2018) aj nárok na úrok z omeškania až do zaplatenia dlžnej sumy prísudku. S poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, ktorá k 19.6.2018 bola 0,00%. Súd preto žalobcovi priznal 5% úrok z omeškania ročne zo sumy prísudku vo výške 3.055,48 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania žalobu zamietol ako nedôvodnú, keď žalovaný sa nemohol dostať do omeškania s úhradou premlčanej sumy 76,79 eur a aj s poukazom na § 110 ods. 3 OZ

21. Žalobca bol v konaní len čiastočne úspešný (97,46%), pričom neúspech žalobcu v časti istiny vo výške 79,76 eur ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania je úspechom žalovaného (2,54%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že procesne úspešnejšiemu žalobcovi priznal 94,92% náhradu trov konania.

22. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vec

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.